

รายวิชา ภาษาไทย

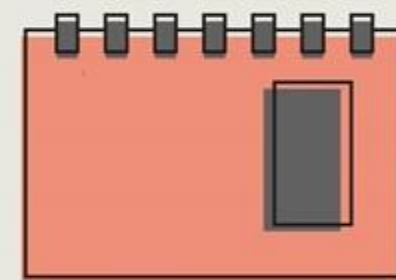
รหัสวิชา ท๑๔๑๐๑

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔

ผู้สอน ครูวรรณรี วุ่นนุรักษ์

เรื่อง “ภาษาถิ่นสี่ภาค ๒”

ก ข ค

๔

ภาษาถิ่นสี่ภาค ๒

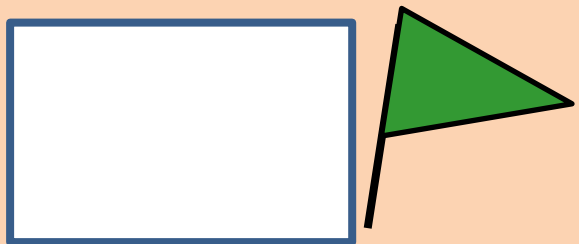
จุดประสงค์การเรียนรู้

๑. สรุปความรู้และบอกข้อคิดจากนิทานพื้นบ้านได้อย่างมีเหตุผล
๒. เปรียบเทียบภาษาไทยกับภาษาถิ่นได้
๓. มีความใฝ่รู้ใฝ่เรียน และรับผิดชอบ

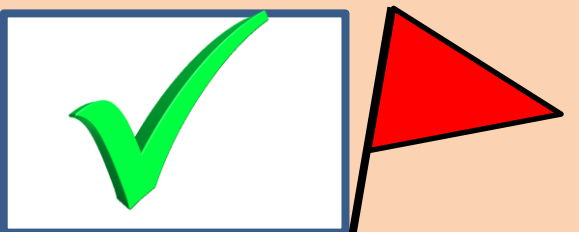
“ คำไทยใช้ให้ถูก ”

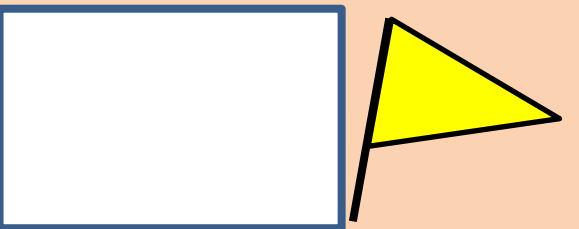
จงหาคำที่เขียนถูกต้อง

๑. ~~คุกกี้~~ (คุกกี้)

๒. รถเมล์

๓. ~~อัปเดต~~ (อัปเดต)

“คำนี้มี ความหมาย”

เสียงพูด

ออนซอน, ออนซอน

พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๕๔

- (๑) (ถิ่น-พายัพ, อีสาน) ว. งาม (เพี้ยนมาจาก อรชร).
- (๒) ว. เพราะพริ้ง, ซาบซึ้งตรึงใจ. (เพี้ยนมาจาก อรชร).

พจนานุกรมภาษาถิ่นอีสาน ให้ความหมายว่า
รู้สึกประทับใจ ชอบใจเป็นอย่างมาก ปลื้มปริ่ม

“ คำถามจุดประกาย ”

นิทานพื้นบ้านเป็นอย่างไร

“อ่านดีมีสาระ”

ไล่สายตาไปตามตัวอักษร

ภาษาถิ่น

ในประเทศไทยนั้นมีภาษาไทยที่ใช้ในราชการและใช้ในการสื่อสารทั่วไป ซึ่งถือเป็น
ภาษากลาง หรือภาษาไทยมาตรฐาน

ภาษาถิ่นในชีวิตประจำวัน

ภาษาถิ่นอีสาน

แม่มาฮับซอยที่โรงเรียน เฮอย่างเมื่อเฮือนนำกัน

ฮับ

ซอย

เฮา

อย่าง

เมื่อเฮือน

นำกัน

ด้วยกัน

รับ

เดิน

ฉั่น

เรา

กลับบ้าน

ภาษาถิ่นใต้

ร้อยเกาะ เหาะหร่อย ฮ้อยไถ้ ไค้แดง แหล่งทำหมะ

ร้อยเกาะ

เงาะอร่อย

เหาะหร่อย

ร้อยเกาะ

ฮ้อยไถ้

ไข่แดง

ไค้แดง

แหล่งธรรมะ

แหล่งทำหมะ

หอยใหญ่

ชื่อผลไม้

ภาษาถิ่น.....**เหนือ**.....

ภาษาไทยมาตรฐาน

๑. บะก้วยเต็ด

มะละกอ

๒. บ่าป้าว

มะพร้าว

๓. บ่าชะหนด

สับปะรด

๔. บะหนูน

ขนุน

๕. บ่าม่วง

มะม่วง

ชื่อของไข่

ภาษาถิ่น.....ได้

ภาษาไทยมาตรฐาน

๑.	โคม	กะละมัง
๒.	ดานเฉียง	เขียง
๓.	ครกเปื้อ	ครก
๔.	ซ็อนชี้	ตะหลิว
๕.	เหล็กโคน	ตะปู

นิทานพื้นบ้านภาคอื่น

นิทานพื้นบ้าน

หมายถึง เรื่องเล่าที่เล่าต่อๆ กันมา จากคนรุ่นหนึ่ง มาสู่คนอีกรุ่นหนึ่ง โดยไม่ทราบว่าเป็นผู้แต่ง เช่น เราไม่สามารถบอกได้ว่า ใครแต่งนิทานเรื่อง **สังข์ทอง ปลาบู่ทอง โสนน้อยเรือนงาม ไกรทอง นางสิบสอง** เพราะนิทานเหล่านี้ ถ่ายทอดโดยการเล่าจากความทรงจำต่อๆ กันมา

ลักษณะนิทานพื้นบ้าน

๑. เป็นเรื่องเล่าด้วยถ้อยคำธรรมดา
๒. เล่าด้วยปาก
๓. ไม่ปรากฏนามผู้แต่ง

ประโยชน์ของนิทานพื้นบ้าน

๑. สืบทอดวัฒนธรรม ความเป็นอยู่ของ
ผู้คนในท้องถิ่น
๑. ให้ความสนุกสนานเพลิดเพลิน
๒. สอดแทรกคุณธรรมให้ข้อคิดเตือนใจ

สรุปสาระสำคัญจากนิทาน

ใคร

ทำอะไร

ที่ไหน

อย่างไร

สรุป

ภาษาไทยมีทั้งภาษามาตรฐานที่ใช้เป็นภาษาราชการ และภาษาถิ่นซึ่งเป็นภาษาที่มีลักษณะเฉพาะแสดงถึงเอกลักษณ์ของคนแต่ละท้องถิ่น การเรียนเรื่องภาษาไทยมาตรฐาน และภาษาถิ่น จะทำให้รู้คำศัพท์มากขึ้น และเลือกใช้คำได้อย่างเหมาะสม

“ของฝากจากครู”

ของที่ระลึก, ของกำนัล

